

Derved undgaar man at optage et stort Statslaan eller udbyde Tiendebanksobligationerne i saa stort Omfang, at Penge-markedet til Tider overfyldes. Som Regulator i saa Henseende vil Hypotekbanken virke i heldig Retning.

Udvalget kan fuldstændig tiltræde denne Udtalelse og mener, at det vil være af stor Betydning for Statshypotekbanken, at Tiendebanken inddrages under dens Virksomhedsomraade.

Endvidere er modtaget en Oversigt over de Beløb, der i de sidste 5 Aar aarligt er udstedt Obligationer for i de Kreditforeninger, der ville falde ind under Hypotekbankens Omraade (Bilag II).

Heraf fremgaar, at Gennemsnitsbeløbet de sidste 5 Aar har været 82,496,000 Kr. aarligt, højest i 1902—03 med 108 Mill. og lavest 1900—01 med 52,7 Mill. Dersom man nu fradrager de to Husmandskreditforeningers Obligationer, for hvis Renter og Afdrag Staten garanterer, og som udgøre et Beløb af 46,6 Mill. Kr. i 5 Aar, saa bliver det aarlige Gennemsnitsbeløb 73 Mill. Kr., og sandsynligvis vil dette ikke blive mindre i Fremtiden.

Udvalget, der gennem flere Møder og ved Samraad med Finansministeren om foreløbige Ændringer har overvejet, hvorledes en saadan Statshypotekbanks Indfyldelse paa vort Pengemarked mulig vil blive, kan anbefale Lovforslaget som vel egnet til at danne Grundlaget for en Statshypotekbank, der kan afhænde sine Obligationer paa det franske Pengemarked, hvor man hidtil har faaet den højeste Pris. Derved bliver Hypotekbanken sat i Stand til at betale en højere Pris for vore Kreditforeningsobligationer, saa Kursen paa disse kan højnes til Fordel for Laantagerne i vore Kreditforeninger. Udvalget stiller dog enkelte Ændringsforslag, af hvilke særlig fremhæves, at de 15 Millioner Kroners Grundfond i § 3 forhøjes til 20 Millioner, samt at Husmandskreditforeningsobligationerne, som ere statsgaranterede i Forvejen, ikke faa Krav paa at komme i Betragtning ved Bankens Opkøb i Forhold til deres Udlaansmassen.

Lønnen til den administrerende Direktør ønsker man forhøjet fra 6,000 Kr. til 8,000 Kr.

For øvrigt stilles en Del Ændringer af dels redaktionel dels mindre indgribende Betydning.

Et *Mindretal* (Birck) gør opmærksom paa, at Kreditforeningernes Ønske om et Centralinstitut ikke opfyldes ved denne Lov, der kun giver os en *Statsbank* med den begrænsede Opgave at udstede og i Udlandet sælge 15 Mill. Kr. Obligationer aarligt, for ved Laanets Provenu at opkøbe til Dækning et tilsvarende Beløb i Kreditforeningsobligationer.

Mindretallet henviser i øvrigt til sine udførlige Bemærkninger ved Sagens 1ste Behandling og skal her kun hævde: 1) at man nærer *nogen* Frygt for, at Statsgarantien skal virke til at trykke Kursen paa Statens egne fremtidige Laan, tilmed da disse placeres gennem samme franske Bank som de paatænkte Hypotekbankobligationer. 2) at man ganske deler Nationalbankens Frygt for en gentagen aarlig Indstrømning af fremmede Penge, som vil give f. Eks. det danske Aktiemarked en kunstig Stimulans og forcere tvivlsomme Foretagender.

For saa vidt Nationalbanken i vedlagte Responsum mener, at Omkostninger (Skat, Profit og Administration) blive ca. 4 pCt., — og Mindretallet anser ikke dette Skøn for pessimistisk, — er Mindretallet i Tvivl om, hvorvidt Kursdifferencen hyppigt vil retfærdiggøre en Laanoptagelse netop i Frankrig.

Naar Motiverne henviser til f. Eks. 1900—1901, hvor norske Hypotekobligationer stode mere end 6 pCt. over danske Kreditpapirer, skal Mindretallet gøre opmærksom paa, at i 1900—1901 var der en alvorlig Krise i Berlin (bl. a. ogsaa en Hypotekbankkrise) og økonomisk Depression i Danmark, medens Frankrig havde et fuldt normalt Aar, noget, der kan hænde, fordi Frankrigs Økonomi ikke svinger jævnsides med Tysklands og Danmarks, men ikke behøver ofte at hænde, og at